

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

BŘEZEN 2000

8.30	BK	Jiří Gruber	5. března	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>Masopustní</i>	10.30	Kuř	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek
8.30	BK	Olga Tydlitátová VP	12. března	9.00	BD	Jiří Malý,
			<i>1. postní</i>			Jaroslav Vítek, VP
10.00	ČK	Olga Tydlitátová, VP		9.45	Tiš	
9.00	BK	Roman K. Lukáš	19. března	9.00	BD	Jaroslav Vítek
		<i>výroční shromáždění</i>	<i>2. postní</i>	10.30	Kuř	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Roman K. Lukáš		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek
				19.30	BD	
8.30	BK	Olga Tydlitátová	26. března	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	<i>3. postní</i>	9.45	Tiš	
8.30	BK	Jiří Gruber	2. dubna	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Jiří Gruber	<i>4. postní</i>	10.30	Kuř	Jaroslav Vítek
		<i>skautský den</i>		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek
14.15	Rych	Jiří Gruber				

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov
fara Opletalova 6

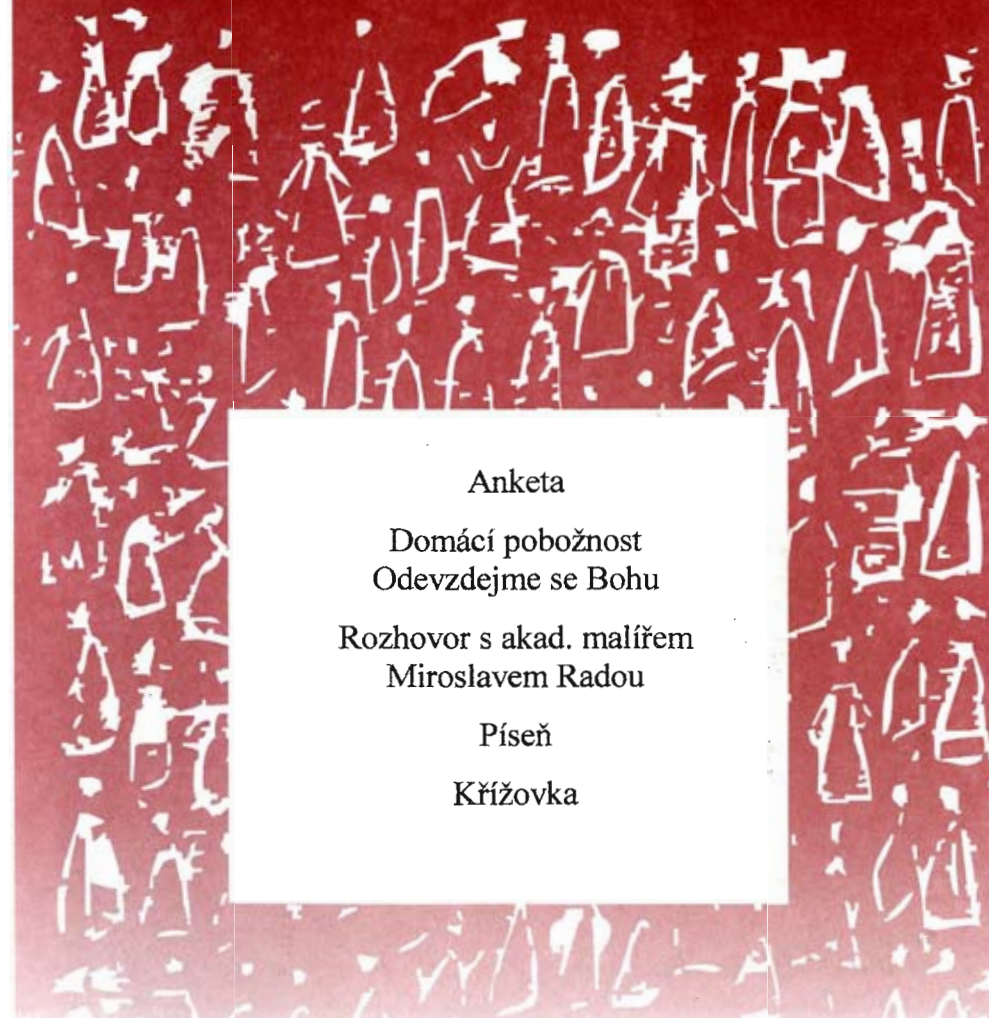
BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim
VP Večeře Páně

SETKÁVÁNÍ

BŘEZEN 2000

ČÍSLO 3

ROČNÍK 2

Anketa

Domácí pobožnost
Odevzdejme se Bohu

Rozhovor s akad. malířem
Miroslavem Radou

Píseň

Křížovka

Lazaře, pod' ven!

Jan
11,34

Během víkendového soustředění ve Sterměchách dostali konfirmandé za úkol "přeložit" Desatero tak, aby nepoužili zápornku NE, ani jinou formu zákazu. Zde jsou výsledky jejich přemýšlení.

1. budeš mít jednoho Boha
budeš se hlásit jen ke mně
já jsem tvůj jediný bůh
za boha budeš mít jen mne
2. můžeš si zobrazovat vše kromě Boha
Bůh bude obrazem tvé duše
budeš mít obrazy pouze bez Boha
3. Boží jméno ti bude svaté
mé jméno použije jen vážně
mluv bez užívání Božího jména
mé jméno budeš používat jen
v příležitostech vhodných
4. budeš ctít sedmý den
5. budeš poslouchat svého otce a matku
cti své rodiče a starej se o ně
budeš věrný, budeš mít v úctě své rodiče
6. budeš milovat své bratry a sestry
budeš přát lidem život, který jsem jim dal
budeš ctít život (i zvířecí)
7. budeš se milovat pouze v manželství
budeš milovat jen tu, kterou sis vyvolil
budeš věrný
8. nechej věci svého bližního jen jemu
budeš si hledět jen svého majetku
cizí věci necháš na pokoji
budeš užívat jen svých věcí
9. budeš mluvit o druhých tak, abys je
nezranil
říkej pravdu, i když ti jde o život, jsem
s tebou
budeš říkat pouze pravdu nebo budeš mlčet
budeš mluvit o svých bližních jen pravdu
10. spokojíš se svým majetkem, který jsem ti
dal
nechej bližnímu věci, které se ti líbí a važ si
těch, co máš
tvůj majetek je tvůj a jejich majetek je jejich
nechej na pokoji cizí věci, i když se ti líbí

A takto splnil úkol bratr farář:

Já Hospodin tě vysvobozuji: od falešných jistot, od marných představ, od hloupých řečí, od každodenní dřiny, od samoty stáří, od strachu a nenávisti, od zrahy a ponížení, od chudoby a nespravedlnosti, od zlých pomluv a zhoubné žárlivosti.

Anketa Anketa Anketa Anketa

Ke kterému společenskému tématu by se dnes měly křesťanské církve jasně vyslovit?

Dvacáté století ukázalo víc než kterékoli jiné, že pohrdání Desaterem a Kázáním na hoře a vůbec celou biblickou zvěstí o Ježíši Kristu vede k hrozným katastrofám. Je na křesťanech včetně evangeliků, aby našli vhodné neodpuzející způsoby pro předávání radostné zvěsti po věky ověřené. Vedle slova tu hraje důležitou roli osobní příklad. Mocně tu působí účinná pomoc starým lidem a nemocným. (Pamatujeme dostatečně na potřebu Diakonie?) Pokud jde o mladé lidi, církve by měly zintenzivnit svou starost o problémy drog a AIDS. A nezapomeňme, že Ježíš Kristus není jen Pánem Čechů, ale že zemřel za lidi různých jazyků a různé pleti. Martin Niemöller to provokativně vyhrotil, když řekl: "Pán Ježíš není nepřitelem tvých nepřátel, ba on není ani nepřitelem svých nepřátel."

*Jan Firbas
vysokoškolský profesor*

Jistě je spousta otázek, ke kterým by se církev mohla vyjádřit, ale ne vždy je to aktuální. Rozhodně by měla stát vždy jasně na pravdách Božího Slova, zvláště je-li tázána. Myslím, že svět okolo očekává, že budeme takto jasně stát i v otázkách velmi choulostivých a nepříjemných. Je mi proto líto, že se tak nestalo u tolik probíraných otázek integrity a homosexuality.

*Vladimíra Ryšavá
t.č. v domácnosti*

Úpadek morálky, nezodpovědnost, násilí.

*Ivona Klocová
zubní lékařka*

Křesťanské církve by se měly vyjadřovat k těm společenským problémům, které

ohrožují jakéhokoli člověka (a nejen člověka) v jeho právu na důstojný a plný život. To znamená problémy ekologie, rasismu, války a uprchlíků atd. Chápu, že po dřívějších zkušenostech se církve bojí jakéhokoli vměšování do politiky, ale stejným extrémem je uzavření se v jakémsi ghettu a tvrzení, že nás se to vlastně vůbec netýká. Každý člověk, ať křesťan či nekřesťan, ale křesťan snad možná i více, je zodpovědný za dnešní svět a musí se k jeho problémům vyjadřovat a církve tedy mají povinnost činit totéž. Samozřejmě k tomu musí být zvolen vhodný způsob (v současné době hlavně asi otevřená diskuse a konkrétní činy) a je třeba se za každou cenu vyhnout fanatismu nebo úzkoprsmu moralizování.

*Olga Navrátilová
studentka práv*

Obecně by se církve neměla nechat zatlačit pouze do diskuse o sociálních a zdravotních otázkách, jak se jí snaží tam dotlačit komunisté. Církve není spolek, církve je organizmus a jeho život se projevuje ve všech oblastech života, tj. měla by se běžně vyjadřovat ke všem společenským tématům, pokud je to nutné, jak je zvykem v civilisovaném světě na západ od našich hranic. Osobně bych v nejbližší době kladl důraz na tato témata: vzdělání- odluka církve od státu (jasně říct, zda ji chceme/nechceme a za jakých podmínek) - nazývat zlo zlem, dobro dobrem a nepřijímat morální relativismus (jasně se vyjádřit ke spolupráci za bývalého režimu s StB, jasné slovo ke spolupráci s komunisty na státní úrovni ap.).

*Peter Čvanda
živnostník*

Anketa

Na tuto otázku odpovím raději obecně. Církve by se neměly příliš angažovat v politice. Ale neměly by se bát vyslovit se k aktuálnímu dění ve společnosti. Se svým stanoviskem by měly seznámit co nejširší veřejnost.

*Eliška Ryšavá
studnetka*

Nyni především k válce v Čechách.

Zdá se mi, že chybí hlas napomenutí. Přiliš mnoho nepoctivců má možnost ubližovat lidem i společnosti. Jako by nikdo neznal Desatero přikázání. Podvádějí a lžou, aniž by nesli odpovědnost. Kde je hřích mlčky tolerován, tam by církve mlčet neměla.

*Jiří Květon
hudebník*

Ve změní problémů současnosti, a konec konců každé doby, je nesnadné určit ten nejdůležitější, nejpálčivější, aniž bychom řadu jiných podcenili.

Přece však bych jedno závažné téma uvedl a vypůjčil si k tomu termín Alberta Schweitzera "úcta k životu", a to v plné šíři i hloubce jeho významu: jak ve vztazích mezi lidmi, tak i ve vztahu k přírodě, živé i neživé.

*Jaroslav Dvořák
duchodce*

Nedokáží si dost dobře představit, že by se církve jako taková měla vyjadřovat ke společenským tématům, jako je například životní prostředí nebo opoziční smlouva. Nevím, zda společnost toto od církve vůbec čeká.

Je velké obdarování správně promluvit ve správný čas. Spíše si myslím, že jednotliví lidé ve své situaci mohou užitečně a zdárně přispívat k dobré vůli ve společnosti.

*Věra Osvaldová
zdravotní sestra*

Ohlas čtenářů

Shledáváme rozhovory s předními křesťanskými osobnostmi za podnětné, pokud nejsou příliš popisné, faktografické a vystihují niternost křesťanství jako cestu duchovní proměny.

Lednové číslo vyšlo jako křesťanské setkávání vstříc třetímu milénium. Jestliže jste rozhovor s ing. V. Plotěným (rozmlouvala dr. Šimková) nazvali Křesťanské společenství a služba – byli jsme poněkud na rozpácích s tak zvanými Gedeony. Jedná se o křesťanské podnikatele, obchodníky a živnostníky, sdružující se v mezinárodním svazu (slovo Gedeon znamená bohobojný vůdce izraelského národa, jehož příběhy jsou zapísány v 6. a 7. kap. knihy Soudců). Z osobní zkušenosti je mi známo, že rozdávají bezplatně do škol, hotelů, věznic, nemocnic Bibli – Nový zákon. Nad bezeslovným předáním Bible jsem se zamyslel, zejména nad vytušenou rychlostí předání, když ing. Plotěný uvádí velkou frekvenci vydaných Biblí (od 6 do 8 hodin ráno rozdali 600 Nových zákonů) s nanejvýše vyslovenou větou holou: "Jsme křesťanská organizace a máme pro vás Nový zákon zdarma". Pomínou to, že si nedovedu srovnat křesťana jako podnikatele vytiženého obchodními aktivitami, že by byl schopen rovnocenně působit jako misionář při šíření Božího slova, neuniknu tím nikterak myšlence, že nestačí položit či pohodit někde v rychlosti Písmo svaté, aniž bych několika působícími slovy neuvedla, že Kniha knih je svědectvím, že Bůh zasahuje přímo do dějin světa přes proroky a Ježíše Krista, abychom našli cestu zpět do duchovní domoviny. Nejedná se jen o Gedeony, ale i o letáky Brněnské křesťanské misie, které leží pohozené zejména na stolcích v chodbách nemocnic, aniž by pacienti byli osloveni s hloubkou křesťanských zkušeností, co znamená v nemoci, soužení a starostech víra ve vzkříšeného Krista, který léčí zejména duševně a pomáhá.

Leč, o co nám hlavně jde? Aby s rozdáváním Biblí a křesťanskými letáky bylo spojeno pozvání do křesťanských sborů ke studiu Bible a křesťanská obecnost i o tom věděla a byla na to připravena. Jedine tak lze mluvit i o misijní práci sborů, která přivádí lidi ke spasení vytržením potřebných z temnot hektiky tohoto světa skrze víru v Ježíše Krista. Šířením Božího slova – nikoliv beze slov.

mš

Věřím a maluji - maluji a věřím

Rozhovor s akademickým malířem

MIROSLAVEM RADOU

připravila Eva Šimková

Jak se člověk stane malířem?

Projevoval jsem vždycky strašnou touhu kreslit. To vím z vyprávění rodičů i příbuzných, že jakmile jsme někde přišli na návštěvu, tak první bylo, že jsem požadoval tužku a papír. Prý mně pak říkali Pan Tužtík-a, a tak se to se mnou táhlo, i když v naší rodině nikdo nebyl, kdo by maloval nebo se věnoval umění. Víím, že můj první největší výtvarný zážitek byla návštěva Bitvy u Lipan. To jsem byl úplně bez sebe a pak jsem tak otravoval, že chci dělat Bitvu u Lipan, ale velkou a že mně nedostačují papíry.

Kolik Vám bylo let?

To mně mohlo být takových pět let a tohle byl zážitek, od kterého se to dál vyvíjelo. Neměl jsem žádný problém s rozhodováním, čím budu. Prostě budu malíř. Navíc moje sestřenice si vzala architekta, který maloval, a návštěvy u nich byly pro mne sváteční dny. Já bych tam býval byl nejradši každý den. Ale když pak došlo po gymnáziu k rozhodnutí, že půjdu na akademii, tak otec najednou vystoupil - dneska se mu nedivím, když vidím vlastní kluky - a říkal: "To není žádná existence, s tím se neuživíš. Já nemám nic proti tomu, abys maloval, ale udělej si profesuru, to budeš mít dva měsíce prázdnin, a pak si můžeš ty krajinky malovat." Jistě naivní názor, ale nechtěl jsem otci tolik oponovat, tak jsem se zapsal na profesuru výtvarné výchovy.

Narodil jste se jako evangelík?

Já jsem evangelík rodem a hlavně bych řekl z mamini strany. Ta je z Moravy, z Vážan od Boskovic z evangelické rodiny. Musím se přiznat, že jsem nechtěl chodit do Nedělní školy, což maminku strašně mrzelo. Bydleli jsme na Vinohradech a často k nám docházela sborová sestra, taková milá, chodila vždycky za maminkou a že ta Nedělní škola a že já bych měl, ale maminka říkala: "Já ho nemůžu přinutit a násilím to dělat

nechci." Já jsem nechtěl chodit, protože ostatní kluci chodili do kina pro děti a já jsem chtěl chodit s nimi na kovbojky.

Kdy jste začal do sboru chodit?

Moje činnost ve sboru začala konfirmací. Tady byl farářem starý pán Jerie a vikářem Sláva Bohatec. Ten mě pořádkem ze všeho zkoušel a já jsem nebyl nijak vynikající, ale vždycky jsem se to rychle naučil a vzpomínám si, že jsem asi dvakrát musel stokrát napsat jeden verš, jak mi to uložil. Ale konfirmován jsem byl a byl jsem ohromně zánícený sdruženec, nejdřív v Dorostu, pak ve Sdružení a od té doby se to se mnou táhlo a moc to pro mne znamenalo. Pak tu byl vikářem Herýán a ten na mě měl taky silný vliv. S panem farářem Jeriem jsem se později, když odešel do penze ke své dceři do Rokycan, více spřátelil. Shodou okolností mám v Rokycanech příbuzenstvo z otcovy strany, kam jsme celkem často dojížděli, a vždycky jsem se stavoval u pana faráře Jerieho. Vedle víry a evangelictví jsme našli i jinou společnou řeč, malování. On překrásně maloval akvarely, byla to jeho velká záliba. Už v Praze mě pozval, abych se přišel podívat, a pak jsme strávili pěkné chvíle nad jeho obrázky.

Kdy jste začal s biblickými náměty?

Já musím říct, že ty mne provázely stále, ale na veřejnost jsem s tím předstoupil až, když mě J.L. Hromádka požádal, abych ilustroval jeho knihu Evangelium o cestě za člověkem. To bylo asi v roce 1957. Je to ryze teologická záležitost a on si představoval, že udělám ke každé kapitole nějakou ilustraci. Pro mne to bylo něco fantastického. To jsem byl ještě mladý a naprosto volně jsem k těm pěti kapitolám nakreslil rytiny. On myslím kvůli tomu zkoušel, já neméně, protože panovaly názory, že teologickou literaturu není potřeba ilustrovat. Ale Hromádka na tom trval. Pak ještě nastal zádrhel kvůli poslední kapitole, v níž se jedná o druhý Kristův příchod. Přišel jsem s kresbou Krista zase na oslátku, v žádné pompě, v oblacích a jemu

Věřím a maluji - maluji a věřím

Rozhovor s akademickým malířem

MIROSLAVEM RADOU

připravila Eva Šimková

se to moc zalíbilo a říkal, že to je výsledováni Kristovy cesty, který je ve slávě i na tom oslátku. V Kalichu to nechtěli tisknout v žádném případě. Tenkrát byl Hromádka na Černé Hofe a já jsem se sebral a jel jsem tam za ním a řekl jsem mu, že nechtěl tu pátku kresbu vytisknout. Nechtěl tomu věřit a hned sednul a napsal přepis, že on to žádá a že napíše i do té knížky zdůvodnění, aby všech pět ilustrací bylo otištěno. No, tak jsem to udělali pak kvůli, takže to pak vyšlo.

A tak jste začínal být známý v evangelickém světě jako výtvarník?

Zároveň si mě tím ale zapamatovala spousta lidí i v negativním smyslu a já jsem od té doby takový harcovník, který vysvětluje, proč ano výtvarné umění. Vždyť to je vlastně jenom změna řeči, slovo Boží nemá se slovem lidským nic společného, my se jenom vyjadřujeme nebo chceme uchopit to Boží slovo našimi výrazy. Proč by se nedalo uchopit i výtvarnou formou? Vždyť to je moje řeč, která je mně vlastní a já chciázat výtvarnou formou. Vykládal jsem o tom na různých seminářích, jednak pro laiky, kteří byli v Jirchářích nebo na farářských kurzech. Myslím si, že do dneška se situace přece jenom změnila.

Myslíte, že lidé pochopili, že to není proti druhému přikázání?

Myslím, že pochopili, že to není zamořování kostelů obrazy, kterým by se měl člověk klanět. Je to výtvarná výpověď o evangelii. Já jsem si odvodil i tu tradici bible chudých ve středověku. Tehdy se negramotný člověk seznamoval s Bibli pomocí obrazů. Myslím, že dneska už vůbec nehrozí ta negativní stránka, to klanění nebo prokazování úcty těm obrazům jako kdyby tam byl Kristus. Při každé příležitosti jsem se snažil tohle vysvětlovat. Po dlouhou dobu jsem byl členem stavebního a výtvarného odboru Synodní rady, takže jsem se dostal do spousty sborů a pro některé jsem dělal i návrhy na interiéry.

Vzpomenete si na některé?

Jistě, ale musím říct, že vždycky záleželo na faráři, jaký vztah měl k umění. První takovou zkušenost jsem udělal v Chebu. Tam

byl členem staršovstva historik umění dr. Karel Král, s kterým jsem byl v kontaktu a ten jednou přijel a říkal: "Človče, měly by se obrazy vrátit do našich modliteben a já bych byl pro, kdybys tak udělal něco pro Cheb." Tak jsem tenkrát namaloval dá se říct abstraktní obrazy s určitými figurativními detaily. Byla to dvě křídla asi 2,70 m vysoká a asi 1,20 m široká, takový dvě nudle a uprostřed byl obdélník. První jsem si nazval Narození Páně, druhou Poslední soud a uprostřed byl Milosrdný Samaritán. V Chebu byl farář Libal, on byl takový trochu revoluční a byl okamžitě pro. Staršovstvo s tím taky souhlasilo až na jednu sestru. Ta byla proti a prohlásila, že přestane chodit do kostela, jak to tam bude. Byl jsem tam pozván a vykládal jsem o malování, o církvi a obrazech z historického hlediska až po dnešek. Nehnul jsem s ní, ta byla prostě zarytá. Tak jsem tam byl znova, vysvětlil jsem, jaké jsem měl představy, když jsem pro ně ty obrazy maloval. Ona řekla: "Dejte si to sem, ale asi se s tím nesmím." Pak se to tam nainstalovalo a ona se s tím smířila.

Tak to nakonec dobře dopadlo, že?

Já jsem z toho měl hrůzu, protože je to strašná odpovědnost vzít si na sebe, že někdo kvůli mně přestane chodit do sboru. cítil jsem to jako velkou tíhu. Nebylo mi to jedno, nebyl jsem z lidí, abych mávnul rukou - to je mi jedno, já jsem kumštýř - ne, vždycky jsem to bral velice vážně.

Tenkrát to byla shoda okolností s tímto Chebským triptychem. Vyšel v umělecké publikaci v Německu v části, v níž se psalo o moderním umění

Takže jste pak vystavoval i v Německu?

V Německu jsem měl výstavy v několika sborech, v těch, pro které jsem pak dělal veliké oltářní obrazy. Ale to jsou luteráni, tak tam není tento problém tak veliký.

Vaše rodina - to jsou samí malíři. Žena Jarmila i synové Ondřej a Vojta.

Nevím, jestli říct bohudík nebo bohužel. Na první pohled by se zdálo, že to musí být složité, ale není. Musím předeslat, že nás všechny spojuje víra. A myslím si, že

Věřím a maluji - maluji a věřím

Rozhovor s akademickým malířem

MIROSLAVEM RADOU

připravila Eva Šimková

opravdová víra, a tudíž ty vztahy jsou tím poznamenaný. Taký válčíme, to neznemá, že jsme holubičky, ale v posledku vždycky pak to společně vyhrává, bych řekl. Je to hezké, jestliže o tom můžeme společně mluvit, je hezké, že oba kluci malujou. Samozřejmě pro ně je to těžké, oni se chtějí odlišit a musí se odlišit, neodlišují se v tématice, oba je zaměstnává tematika biblická. Nevím, jestli je to i mým působením, ale jsou zapojeni ve sboru, v mládeži, čili řekl bych, že se u nich opakuje to, co jsem já prožíval a co mě utvzovalo a vedlo mě až k tomu výtvarnému, kdy jsem vlastně měl nalezeno. Já jsem obsahově měl nalezeno. Mně to bylo jasné, co chci, a já jsem věřil, že věřící malíř nemusí dělat jen biblická témata, že jeho vztah vycházející z víry se projevuje i v profánních tématech. A jsem rád, že se to zatím u těch synů potvrzuje. Na druhé straně docela svého otce, poněvadž sám si teď dělám starosti, jak se užívá. A Jarmila, já si myslím, že ta se pro nás obětovala. Už i pro mne. Sebe vždycky zasula a starala se, abychom měli, nebo už já měl, všechny podmínky pro svou práci. A já si myslím, že za to nedovedu být dost vděčný, že mě upřednostnila a sebe zatáhla. Myslím si, že měla veliké nadání, vlastně kvůli tomu jsme se seznámili. Poslal jí ke mně farář Heryán, abych posoudil, jestli se vůbec má pokoušet dostat na akademii. Já jsem jí řekl: "Víte, slečno, vy toho umíte tolik, že se dneska na té akademii toho víc nenaučíte, ale chci, abyste dělala. "No, a pak jsem jí vlastně znemožnil, aby dělala. Občas maluje, když může, tak maluje, je krajínářka, dělá zajímavé akvarely. Je to malování svobodné a ze srdce jdoucí.

Tady v ateliéru máte připraveny velké obrazy k instalování, kam jsou určeny?

Tady se zdají obrovské, ale až přijdou na místo, prostor jim dá určitě měřítko. Jsou pro vinohradský sbor, pro který jsem navrhl vymalování modlitebny a do zalespeného okna, kde byl dřív prospekt varhan na čelní zdi, obraz Příjezd Krista na oslátku a myslím jsem to jako textilní aplikaci. Ale to se

neuskutečnilo, jen malba kostela. Pak přišel farář Jaromír Dus a znova se k návrhu vrátil. Navrhl jsem udělat obrazy do všech pěti zalespených oken, ale měl jsem obavu, že to neprojde, protože sbor je tu dost konzervativní. To bylo před šesti, sedmi lety. Byla jednání na staršovstvu, kde jsem vysvětloval svou představu o ústředním motivu a říkal jsem, že bych byl strašně rád, kdyby mi dovolili, abych si mohl ta témata zvolit sám. Mám totiž citový vztah k tomuto sboru, tady jsem vyrostl a chtěl bych tomu sboru říct nějaké poselství. Oni s tím souhlasili, ale abych s tím ještě posečkal. To posečkání trvalo šest let.

Asi to nebylo pro staršovstvo jednoduché rozhodnout se pro obrazy. Jaké je jejich poselství?

Myslím, že ze Starého zákona je krásná připomínka, jak nás Bůh miluje, Pláč Jeremiášův. Bůh nás nechce zničit, nechce zničit Jeruzalém, pláče s tím Jeremiášem, vždyť my si to ničíme sami. Ze Starého zákona je i další upozornění. Víme, jak máme žít, máme desky Zákona, máme Desatero přikázání, ale my to nedovedeme a pořád si stavíme na první místo to tele, proto jsem chtěl udělat tento motiv. Z Nového zákona mně leží na srdci, abychom měli správný vztah člověka k člověku, to nesení kříže druhého. Jedni druhých břemena nese, to považují za strašně důležité pro sbor. A ten poslední, to je ten zázrak, protože všichni potřebujeme to mocné zvolání: "Lazare, vstaň!" "Vstaň z toho hrobu, z našeho hrobu tedy z hříchu. My potřebujeme věřit, že Kristus to dokáže, že je schopen zázraku. Tohle byla pro mě krásná práce na závěr života.

Kdy bude odhalení, kdy to sbor po prvé uvidí?

Má se to uskutečnit 20. dubna na Zelený čtvrtek v pět hodin odpoledne. Byl bych rád, kdyby to promluvílo k lidem a kdyby to poselství opravdu na ten sbor zapůsobilo. Myslím, že jsem tady využil všeho, o co jsem po celý život nějakým způsobem usiloval.

Bylo... Stalo se... Zúčastnili jsme se... Bylo...

Konfirmační soustředění

O posledním lednovém víkendu jsme byli s konfirmačním cvičením na soustředění. Kromě nás, konfirmandů, jeli ještě evangelisti skauti, kteří nám pomáhali s vařením, uklidem a vůbec se všemožně snažili udržovat zábavu. O tu rozhodně nebyla nouze. Už po cestě tam jsme si dost užili. Sešli jsme se v pátek na Hlavním nádraží a pod vedením skauta Čiči (Marka Baláše) jsme se odebrali na vlak. Cesta proběhla celkem poklidně, bez přestupování jsme dojeli až do Pelhřimova. Tam už na nás čekali oba laskaví páni faráři, Jirka Gruber a pan farář Hána ze Strmčech. Do aut nacpali některé naše saky paky a odjeli na faru, kde jsme měli bydlet. My jsme se tam dopravili autobusem. Už na nás čekala útulná fara zachumlaná ve sněhu.

Po počátečním vybalování a seznamování jsme se rychle zabydli a v sobotu nás pan farář poučil o rozdělení Starého zákona a o první části Desatera. Po posilujícím obědě jsme dokončili studium Desatera (to bylo později zpracováno skauty a zahráno - v humorném pojetí mělo velký úspěch). Poté jsme i přes malou nepřízeň počasí vyrazili na výlet. Sáňky ani lopaty nám moc platné nebyly, protože sníh byl moký, ale zato jsme se koulovali, honili a prováděli jiné zimní radovánky. To, že jsme boty a oblečení museli další dva dny sušit, naši radost nezkažilo. Večere byla skvělá, během pobytu vařili Čiča a paní Věra (měli jsme štěstí, že jsme neskončili u suchého chleba a cukrovaných brambor, jak se zdálo podle vybraných chutí strážníků). Po večerech se hrály různé hry, vymyšlené skauty, nebo jsme zpívali písničky ze Svitáku.

V neděli jsme se všichni zúčastnili diskuse o bohoslužbách. Byla také navrhována různá vylepšení, nejen co se týče topení v kostele, ale i co se týče aktivity členů sboru na bohoslužbách. Dopoledne přijel pan farář Hána z Pelhřimova a měl u nás na faře kázání z Matouše o posledním soudu. Kromě nás, Brňáků, přišlo také pár lidí ze Strmčech. Zašli jsme se podívat i do místního tolerančního kostela, kde jsme se společně vyfotili.

Po obědě jsme měli na chvíli volno, tak jsme se zabavili různými inteligentními hrami (např. ping-pong byl velmi oblíbený, ale hrály se i karty a někteří nadaní hudebníci se rozhodli zprovoznit harmonium na faře -

vcelku se jim to povedlo, takže o hudbu jsme neměli nouzi). Když se vrátil pan farář z nádraží, kam odvezl pár lidí, kteří už museli domů, vyhnal nás na výlet, tentokrát už nepovinný. Šla většina, až na ty, co neměli suché boty nebo se jim nechtělo (a takových bylo málo). Na zahradě u fary jsme mohli obdivovat velkého sněhuláka, postaveného v noci ze soboty na neděli (nechodili jsme totiž spát moc brzo).

Druhý výlet se také vydařil, i když jsme museli projít kusem blátivé cesty. Po návratu jsme vyplísili lenochy, kteří na výlet nešli, a svorně jsme zasedli ke svačině. Nedělní večerní hry jsme si užili ještě více než v sobotu, a protože se nikomu nechtělo jít spát, většina z nás vyrazila o půlnoci na procházku ke hřbitovu a pak stavěla na zahradě draka. Začalo mžit, a tak jsme se celí mokří vrátili dovnitř.

Ráno jsme měli trochu problémy se vstáváním (a posléze i s uklidem, protože bylo málo času), ale všechno jsme zvládli a v devět hodin vyrazili a autobusem dojeli do Pelhřimova, kde nám pan farář Hána pověděl něco o historii místního sboru a provedl nás po městě. Před polednem jsme nastoupili do vlaku a šťastně se přepravili do Brna.

Tak skončilo naše první konfirmační soustředění.

Jaké bylo? Řekla bych, že dost úspěšné: hodně jsme se naučili a rozhodně se i pobavili.

Irena Zbiejczuková

Co mi dal lednový sborový den?

Kromě mnoha vzácných informací o církvích v Americe, jejich vztahu ke státu a o mentalitě a myšlení amerických věřících, které jsme dostali z úst bratra Milana Klapetky při odpolední přednášce, si na sborovém dnu cením toho, že jsme mohli poobědovat společně a že byl při kávě a výborném domácím zákusku sestry Hanákové dostatečný prostor k popovídání a vzájemnému bližšímu seznámení. Jsem vděčná za "kus řeči" se sestrou, kterou prakticky mám možnost vidat zřídka, protože chodíme do různých kostelů, a také za krásné dopolední kázání farářky Jany Gruberové.

Lída Marková

Domácí pobožnost

Tehdy farizeové šli a radili se, jak by Ježíšovi nějakým slovem nastražili léčku. Poslali za ním své učedníky s herodiány, aby řekli: "Mistře, víme, že jsi pravdivý a učíš cestě Boží podle pravdy; na nikoho se neohlížíš a nebereš ohled na postavení člověka. Pověz nám tedy, co myslíš: Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne?" Ale Ježíš poznal jejich zlý úmysl a řekl: "Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz daně!" Podali mu denár. On jim řekl: "Či je to obraz a nápis?" Odpověděli: "Císařův." Tu jim řekl: "Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu." Když to slyšeli, podivili se, nechali ho a odešli.

Mt 22, 15 - 22

Odevzdejme se Bohu

Některým farizeům byl Ježíš trnem v oku. To se dá pochopit, vždyť bořil jejich pracně a složitě konstruované stavby jejich náboženských představ. Ježíšův výklad Zákona ve svobodě a v moci Boží se zjevně rozcházel s jejich složitým a někdy až do absurdna dovedeným systémem zákazů a příkazů. S dodržováním tohoto systému spojovali naději na příchod Božího království. Proto ta zloba a nenávist vůči Ježíšovi, který v mnohých svých výrociích napadal jejich styl života i je samé.

Farizeové také neměli příliší v lásce herodovský královský rod. Byli to pro ně kolaboranti s římským impériem. Je podivné, že se farizeové proti Ježíšovi spojili právě s herodiány, kteří tento rod podporovali. A to oslovení - úplný chvalo zpěv. Snad to mělo Ježíše zmást a zalichotit mu, oslabit jeho pozornost, aby snáze naletěl na léčku, kterou mu přichystali. Tušili, co na člověka platí: lichocení, pochlebování, nadbílání ... Když by se byl dostal do podobné situace někdo z nás, asi by se po takovém oslovení nafoukl jako bublina. Pokušení pýchy je veliké - dejme si pozor na lidi, kteří by nás příliš hlasitě a před mnoha lidmi chválili.

Farizeové položili Ježíšovi záluďnou otázku, chytrou a nepřijemnou. Skvěle to Ježíšovi nepřátelé vymysleli: Odpoví-li Ježíš ne, tedy že by se daň císaři dávat neměla, mohli by jej obžalovat u římského místodržitele z buřičství a nepřátelství vůči Římu. Odpoví-li, že se mají dávat daně císaři, znemožní se před obyčejnými lidmi, kteří římskou

státní moc nenáviděli. To byla ta léčka, do níž se měl Ježíš chytit.

Ježíš je donucen odpovědět na nebezpečnou otázku. Nemůže ani mlčet. Jeho odpůrci by mohli považovat za své vítězství, kdyby neuměl na jejich otázku odpovědět. Ježíš se tu znovu projevuje "jako moc máje". S neobvyklou moudrostí odpovídá tak, že jeho protivníci žasnou a musejí odejít nemajíce, co by řekli. Měli bychom prosit Boha o takovou moudrost, abychom dovedli odpovídat lidem kolem nás na jejich často záluďné otázky.

Ježíš nebyl žádný anarchista a uznával funkci mocenských struktur. Nestaví se zde proti placení daní a v důsledku proti státní moci jako takové. Podle epištoly Římanům je stát jako instituce chránící spravedlivé a trestající nespravedlivé ustanovení od Boha a my, křesťané, jako občané musíme své povinnosti vůči státu plnit. Na druhé straně ovšem křesťan nesmí mlčet k nespravedlnostem a křivdám. Kdo jiný než právě my křesťané má zvednout svůj hlas proti násilí a špatnosti i ze strany státu!

Ježíšovo slovo zjevně přesahuje rámec dané situace a může a má mluvit i k nám. Čteme-li Písmo s upřímným přáním plnit to, co od nás Bůh žádá, jistě se nám vynoří tyto otázky: Co je to Boží a má se odevzdat Bohu, a co je to císařovo? Co to znamená v našem životě, pro nás osobně?

Na čem je Boží obraz, to patří Bohu. To nás vede do Genesis 1. kap., kde čteme, že člověk byl stvořen k Božímu obrazu. Náležíme však Bohu? Jsme Boží? Ano i ne zároveň. Bůh nás stvořil, jsme tedy "jeho" - je

Domácí pobožnost

RÁNO

Pane, děkuji ti za tento nový den.

Jen ty sám víš, co přinese.

Přijímám ho z tvých rukou.

hodinu za hodinou.

Dej mi trpělivost,

smysl pro skutečnost,

odvahu k malým krokům.

Prosím tě,

abych se aspoň tu a tam osvobodil

od povinností a příkazů,

abych měl čas pro ty,

kteří potřebují někoho,

kdo by je potěšil.

Dej, ať je pro mne tento den jako pole,

které mám rozorát pluhem.

Do brázd chci zasít lásku.

Nezapomeň,

že čas od času potřebuji pár přátel,

kteří se s účastí zeptají,

jak se mi daří.

Vybráno z knihy

Reinharda Abelna a Antona Knera:

"Modlit se člověk naučí je modlitbou"

Karmelitánské nakladatelství, 1997

jeho záměrem, abychom mu patřili - vždyť nás miluje. Bůh však dal člověku svobodnou vůli, aby o sobě sám rozhodoval. Záleží tedy na nás, zda tento Boží plán se sebou samými přijmeme a Bohu se odevzdáme, či nikoliv.

A ono Ježíšovo "císařovo císaři" lze chápat ve dvojí rovině. Jednak jako kladný vztah ke státu a daním, jednak jako varování, že císaři náleží právě jen to císařovo - mince s jeho obrazem a nikoli božská úcta, kterou císař vyžadoval. Nic, naprosto nic nám nesmí zastínit slávu a jedinečnost trojjediného Boha Otce, Syna a Ducha svatého.

Pokud se nazýváme křesťané a rozhodli jsme se žít svůj život s Bohem, patříme Bohu my sami, naše těla, mysl, schopnosti - jsme přece chrám Ducha svatého - a také to, co nazýváme svým vlastnictvím, čas, majetek, etc. Vždyť vše, co máme, jsme dostali darem a to, co jsme, jsme jen díky Bohu.

Snad je na místě zamyšlení, zda to, co Bohu "dáváme", není jen naše lidské snažení, výtvar lidských rukou, který nese obraz "císaře". Není to, co Bohu dlužíme, třeba čas na modlitbách a při čtení Písma, láska a služba bližním, milosrdenství, pokoj, ... nebudu ve výčtu pokračovat. Každý z nás si jistě umí dosadit více věci, které jsme Bohu ve svém vlastním životě "dlužni".

Ještě poznámka k slovu "odevzdejte". Není to tvrdý autoritativní nárok, nýbrž pozvání k životu s Bohem v plnosti. A tuto plnost nám Bůh, náš Otec skrze Ježíše Krista, nabízí zdarma. Proč se Bohu tak často vzpíráme a chceme jít vlastní cestou? Copak Bohu nedůvěřujeme, že to s námi myslí dobře? Vždyť "Bůh tak miloval svět, že dal syna svého jediného, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný." Bůh se nám ve svém Synu Ježíši Kristu dal jako první, aby nás zachránil. Ted' jsme na řadě my... Amen.

Roman K. Lukáš

Je Setkávání n á š časopis, nebo školní diktát?

(Reakce na dopis ve 2. čísle)

Milá Katko Valentová,
patříš do skupiny lidí, kterých si vážím, protože věnují spoustu času a úsilí tomu, abychom si my, čtenáři, mohli s chutí a zájmem přečíst dobrý časopis. Alespoň já ho tak čtu. Pokud při tom objevím nějaký překlep či vynechané čárky, rozhodně mě to "nevytočí".

Jsmo lidé různí, a tak se někteří z nás, jak se zdá, natolik angažují v hledání pravopisných chyb a upozorňování na ně, že snad ani nemají radost z toho, že dobrý sborový časopis máme. Uvažovala jsem o těchto čtenářích:

- Bud' to jsou lidé, kteří u m í již při prvním čtení článku chyby objevit. Bylo by dobré, kdyby tato jejich schopnost byla využita, kdyby se přihlásili redakční radě jako další korektoři. Jistě by je naplnilo uspokojením, kdyby jejich přispěním už nikdo nikdy nikde žádnou chybu nenašel. A my ostatní bychom mohli říct: Děkuje, zůstaňte!

- Nebo jsou mezi námi ve sboru lidé, kteří čtou Setkávání nebo internetové stránky ne tak pro jejich obsah, ale pro potěšení, že "zase našli chybu". Ti mně pak připomínají kibice u karet. A víte, co se těmito radilům říká!

A tak prosím odpovědné redaktory, členy redakční rady a všechny spolupracovníky, aby se nedali otrávit. Nás, kteří mají Setkávání rádi, je určitě víc, než těch netolerantních. Věříme vám, že chcete dělat tuto práci dobře, bezchybně. Tož jen, prosím, pokračujte.

Dana Dobešová

P.S. Jsme v církvi, modlíme se za práci kazatelů, učitelů NŠ, za vedení konfirmandů a těch, kteří se připravují ke křtu, modlíme se za práci v našem sborovém časopise?

Zpíváte rádi?

Pěvecký sbor mládeže pod vedením
Martina Grombířika se schází každou neděli v
18 hod. Rádi uvítáme nové tváře (resp. hlasy).
Zejména pánové jsou velmi vítáni a žádáni.

Ze sboru ČCE v Brně - Židenicích

Jílkova 74

Farní úřad: Konečného 6, tel. 48538108

Bohoslužby - v neděli v 9.00

Biblická hodina - ve čtvrtek v 19.00

Mládež - v pondělí v 18.30

Děti - v úterý v 16.30 a ve čtvrtek v 16.00

Ze sboru ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, tel. 45212420

Bohoslužby - v neděli v 9.00

Biblická hodina - ve čtvrtek v 17.30

Mládež - v úterý v 19.30

Střední generace - 3. čtvrtek v měsíci
v 19.00

Děti - pondělí 18.00

12. března v 9 hodin budou v rozhlasovém přenosu vysílány bohoslužby z husovického evangelického sboru. Káže br. Štěpán Hájek.

Bude... Těšíme se... Prožijeme... Bude...

Varhanní koncerty

v Blahoslavově domě pokračují v neděli
5. března v 17 hodin vystoupením tria od sv.
Jakuba (Martin Jakubiček - varhany, Milan
Řihák - zpěv, Karel Plocek - viola). Na pro-
gramu jsou díla těchto skladatelů: A. Mich-
na, G.F.Händel, C. Franck, J.S.Bach, G.
Fauré. Srdečně zveme!

Pozvánka na zájezd

V sobotu 8. dubna se uskuteční zájezd na
Třebíčsko. Dopoledne si účastníci prohléd-
nou město se židovským hřbitovem a navští-
ví románsko-gotickou baziliku sv. Prokopa.
Potom odjedou do Myslbořic, kde bude při-
praven oběd a prohlídka Domova odpočinku
ve stáří. Cena zájezdu 110,- Kč, přihlášky
v Blahoslavově domě nebo na tel. 749 491
(Markovi). Srdečně zve sbor Brno II

Střední generace

Po delší době jsme se znovu pokusili o
setkání střední generace ve sboru Brno I.
Pozváni byli všichni, kdo již nechodí do
některé skupiny mládeže a ještě nezačali
chodit do kavárničky. Poprvé nás přišlo asi
30, věříme však, že se náš kruh ještě rozšíří.
Scházet se chceme zhruba jednou za tři tý-
dny vždy ve čtvrtek v 19.30. Pro koho je to
příliš brzy, může přijít i později. Na první
setkání si připravil úvodní slovo bratr farář
na téma: Co nám nabízí sbor a co můžeme
nabídnout sboru my. Nakonec z toho však
byla hodinová přednáška a na plánovaný
rozhovor již nebylo mnoho času. Přítomní
pak napsali na lístečky návrhy na témata
příštích setkání. Jedno z nich bylo hned vy-
užito: Samofinancování církve. Rozhovor
k tomuto tématu se konal 17. února.

Další setkání střední generace je plánová-
no na 9. března, kdy nás navštíví katolický
biskup Jan Blaha, od kterého se dozvíme o
důvodech vzniku skryté církve a jejím dneš-
ním postavení a budoucnosti. Další setkání
by mělo být 30. března. Sejdeme se
k rozhovoru na téma: Křesťanovo svědectví
na pracovišti. Poslední setkání před Veliko-
nocemi bude znovu s hostem. Navštíví nás
opět biskup, tentokrát Církve českosloven-
ské husitské, Petr Šandera, který řídí úřaduje ve

sousedním domě na Joštově ulici a poví nám
o současném dění ve své církvi.

Na všechna tato setkání srdečně zveme
všechny zájemce. Jg

Seniorátní presbyterní konference

bude letos už na jaře, a to v sobotu 18.
března v Blahoslavově domě. Její letošní té-
ma je připraveno pod názvem

Romové a Češi.

Spolu, nebo vedle sebe?

Přednášku k tématu prosloví Irena Rei-
chová, pracovnice muzea romské kultury
v Brně. Podrobné pozvánky se dostanou do
brněnských i venkovských sborů na konci
totoho měsíce.

Za seniorátní výbor srdečně zvou a zdraví
Pavel Kašpar a ing. Vladimír Zikmund.

Skautská slavnost

Od dob, kdy byl založen náš skautský
evangelický oddíl, oběhlo již mnoho vody
v potocích, opadalo spousta listů ze stromů a
naším oddílem prošlo hodně lidí. Již je tomu
totiž deset let od doby, kdy byl náš skautský
oddíl založen. A protože je toto kulaté výro-
čí jistě hodno menší oslavy, rádi bychom
Vás pozvali na

**Skautskou slavnost ku příležitosti 10.
výročí založení oddílu.**

Slavnost začne již při nedělních bohosluž-
bách v 10.00 v Červeném kostele, při kte-
rých budeme pomáhat slovem i zpěvem. Ve
12 hodin bychom Vás rádi pozvali na oběd,
ke kterému bude to "správné skautské jídlo"
- kaše z ovesných vloček. Vyrcholením bu-
de Slavnostní odpoledne, které bude zaháje-
no v 14.00 v kostele a na faře na Pellicově
ulici.

Na programu bude troška vzpomínek, pár
písníček, divadlo, soutěže, ukázky činnosti a
samozřejmě nebude chybět i malé
občerstvení.

Srdečně jsou zváni všichni členové, bývalí
členové, rodiče současných i bývalých členů
a také všichni, kteří se chtějí přijít podívat
nebo mají zájem o naše skautské dění.

Na milé setkání se všemi se těší

Marek Baláš - vůdce oddílu

Pozvání k druhému setkání sboru Českobratrské církve evangelické v Brně I s brněnskými krajany německého jazyka

Ústřední téma setkání:

"Co jsme ztratili a co jsme přijali"

Sobota 17.6.2000:

18.00 setkání na faře Opletalova 6:

vzájemné představení, rozhovor a pohoštění

Neděle 18.6.2000::

9.00 bohoslužby v Červeném kostele

kázání: Dr. Hans Fischer z Vídně

přednáška: Co jsme ztratili a co jsme přijali

prof. Jaromír Procházka z Brna

12.00 společný oběd

14.00 setkání s osobním svědectvím a

vzpomínkami obou stran

16.00 závěr setkání

Sbor ČCE v Brně I převzal v roce 1945 kostel, faru a liturgické náčiní brněnského evangelického německého sboru.

V současné době obě budovy používá a má zde centrum svého sborového života. V roce 1999 o svatodušních svátcích se v Brně konalo první setkání se členy německého sboru, kteří byli po válce z naší republiky vyhnáni a žijí většinou v Rakousku nebo Spolkové republice Německo. Zástupci obou stran vyjádřili při společné večeři Páně touhu po smíření a začátku nových vztahů. Na toto setkání chceme v letošním roce navázat a pokračovat v dosavadních kontaktech a vytvářet nové.

Ústředním tématem letošního setkání bude společné zamyšlení nad cestou, po níž Hospodin vedl v uplynulém století, a to především v jeho druhé polovině. Nemělo by však jít o vzpomínání pouze historické. Hlavním cílem je vydat společné osobní svědectví o tom, že navzdory všem těžkostem a překážkám "všecko napomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha" (Ř 8, 28).

Obě strany - Češi i Němci - v uplynulém období mnohé ztratili. Češi samostatnost a svobodu v dobách protektorátu a později i v dobách komunistické totality. Němci ztratili svou vlast, majetek i sbor. Ale ve všem tom zlém nás Bůh neopouštěl a my jsme i v těchto těžkých dobách mohli nalézat a poznávat jeho lásku a pomoc.

Nikdo z nás nemůže říci, že ta nesnadná období prožil, aniž by podléhal mnohým pokušením. Na mnohém zlu jsme se třeba i nevědomky podíleli.

A přece nás Hospodin provedl těmito temnými časy a dnes se smíme znovu setkat jako krajané, odpustit si vzájemné křivdy a poděkovat Pánu Bohu za to, že jsme to zlé přežili a přijali i mnoho dobrého.

Češi právě v dobách totality poznali, jak mnoho pro nás znamená víra a "naděje proti naději". Mnozí se museli pro víru vzdát svého společenského postavení a nemohli konat práci, pro kterou měli obdarování a vzdělání. Před deseti lety však přišel čas, kdy jsme na vlastní oči poznali, že naše věrnost a oběti nebyly marné. Znovu smíme žít ve svobodné a demokratické společnosti, která znamená pro církve nové možnosti, úkoly a naděje.

Němci vyhnáni ze své vlasti poznali, že i po porážce, zklamání a ztrátě majetku lze znovu začít a vybudovat novou existenci. Ve své staré vlasti by pocítili všechna postupná omezování, pronásledování a nesvobodu. V nové vlasti našli po těžkých začátcích nový domov a možnost svobodného uplatnění svých schopností a života v církvi.

Každý jsme prožili jinou minulost. Mnohé z toho, čím jsme prošli, jsme si sami nezvolili a bylo nám vnuceno násilím. Nic z toho již nelze vrátit ani změnit. Ale ať jsme se dostali do jakékoli situace, víra v Boha nám pomáhala zachovat se statečně. A když jsme selhávali, Boží milost nám nabízela odpuštění a stále znovu nás ujišťuje o nových možnostech a naději, která přesahuje obzor našich představ.

V této víře, pokoře a vděčnosti bychom se rádi na konci tohoto tisíciletí společně setkali a vyznali, že si před Pánem Bohem nemáme co vyčítat a smíme do budoucna hledět s nadějí a důvěrou.

V Brně v únoru roku 2000

Jiří Gruber, farář
Olga Tydlitátová, farářka
Milan Ryšavý, kurátor

Píseň

Vstávejte, učedníci !!

Igor Osvald

Re:1 D D#

Vstávejte, učedníci, den bude zkrátko, tam

v sousední vesni - ci najdete oslár - ko.

Odvažte je, fismi a přiveďte je,

dnes na něm pojede král.

1. Dneska je sváteční den, fismi spatříte Jeruza - lém, tak

vstávejte, bratři milí, noc se ke konci chýlí.

2.

Chystají slavobránu
k počtě vašemu Pánu
už trhají ratolesti
pláště kladou do cesty

3.

Na svátky vede cesta
do chrámu vprostřed města
chrámu zad jiné chrámy
Ježíš tam bude s vámi

4.

Zboží tam nabízejí
co neměli v Galileji
krásné a drahé věci
tam spatříte učedníci

5.

Hosanna na výsostech
už cítíte změnu v kostech
kam vedou Páně kroky
je hádankou pro proroky

6.

Dnes je ten sváteční den
a váš mistr, blahoslaven
skvěle budoucnosti
nemějte pochybnosti

Když se řekne filozofie

- představí si někteří jakousi co možná nejdotažitější nauku, kterou se kdesi stranou od skutečného života zabývají podivíni. Ten, kdo chce na té představě trvat, ať následující řádky klidně přeskočí. Jsou totiž o neveliké knížce Jana Sokola zabývající se právě filozofií. Sokol ovšem důsledně píše "po staru" – filozofie, filosofický. A jeho neveliká knížka nese svou nevelikost dokonce v názvu, ačkoli jsou to v jednom svazku knížky dvě:

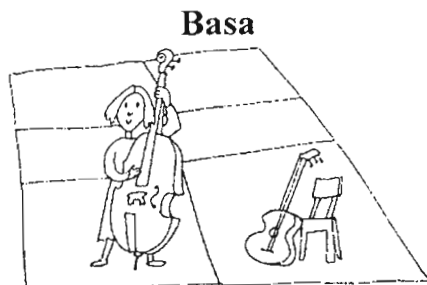
Malá filozofie člověka a Slovník filosofických pojmu.

Orientovat filozofii podle úvah o člověku, lidské bytosti v přírodě a společnosti, v jejích přírodních danostech a očekáváních není jistě nic neslýchaného. Ale psát o takto zaměřené filozofii přístupně, čtivě, zajímavě, podnětně, tak aby to i nepoučený čtenář četl se zájmem, to je téměř neslýchané. Janu Sokolovi se to podařilo. V krátkých kapitolách pojednává postupně o velice širí témat: čtenář tu nalezne úvahy o pravdě, hře, i technice (s podrobným popisem činnosti šicího stroje), textu, dějinách, náboženství, toleranci. Než každá z kapitol skončí, připojí ještě několik námětů k dalšímu promýšlení tématu, vesměs uvádějících do kapitoly další. Ostatně celé lidstvo dle autora čeká na nápady – dílo statečných, moudrých a trpělivých lidí.

Krátký "Slovník filosofických pojmů" přinesl stručný a vynalézavý autorův výběr výrazů, jež označil za "filosofické pojmy", jejichž účel ovšem je inspirovat čtenáře k novému zamyšlení a novému hledání. (Napadlo vás už, že mezi filosofické pojmy patří třeba "lež" a "lhář", ale také "odpuštění"?) Sokolova úspornost vyjadřování tu ani v nejmenším není na úkor srozumitelnosti.

Komu není líto nahlédnout do takto stručně pojatého přehledu pojmů, nic neztratí, určitě získá.

(Jan Sokol, *Malá filozofie člověka, Slovník filosofických pojmů. Vyd. Vyšehrad 1998.*)

Sbor Brno 1 začíná uvažovat o zakoupení basy pro hraní a zpěv mládeže. Kdybyste někdo věděli o starší nevyužitě base nebo o někom, kdo basu prodává, budeme za vaši informaci velice vděční. Nová basa totiž, jak jsem zjistila v obchodě s hudebními nástroji, stojí od 26 do 55 tisíc Kč.

A víte, že "babička" basa v Blahoslavově domě oslaví letos své 25. narozeniny? Na vnitřní straně má totiž napsaný rok výroby 1975 a zcela neuvěřitelnou cenu 1350 Kčs. Pořídit ji tehdy nechal pan farář Miroslav Heryán. Existence basy v kostele umožnila mezi mládeží vyrůst již několika výrazným basistům. Nejvíce na ni hráli Martin Prudký, Jan Keřkovský, Olga Procházková, Dan Ryšavý a Jirka Bureš. Basa se využívá při pravidelných setkáních mládeže, při večerních bohoslužbách a při divadle dětí. Vozí se i na seniorátní dny mládeže, tzv. "školky", dříve cestovala například i na Blázkov.

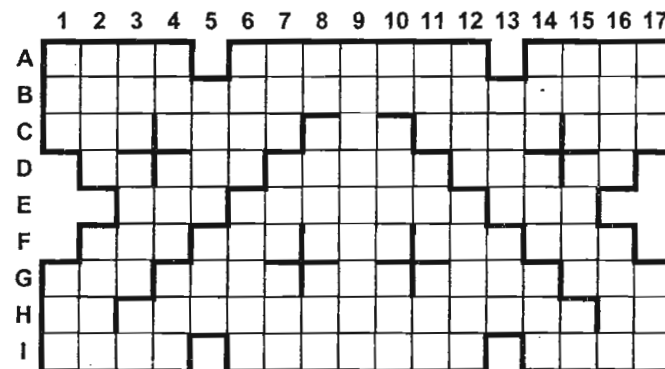
Co si ještě přát? Aby se Červenému kostelu basu podařilo sehnat a aby někdo z "náctiletých" v obou sborech našel v tomto nástroji zálibení a ochotně si "ničil prsty" při nácvičku brnkání.

Marta Procházková

Křížovka Křížovka Křížovka Křížovka Křížovka

Z Mudrosloví národu slovanského

podle F. L. Čelakovského

VODOROVNĚ: A. – Ženské jméno (11.7.); býv. předseda české vlády; dopravní prostředek. B. – První díl tajenky (české přísloví). C. – Číslovka; den před zítřkem; parlamentní strana; celostátně masově sportovní a branná soutěž po r. 1963 (zkr.); zájmeno osobní. D. – Římská čtyřka; mezinárodní ozn. vozidel Trinidadu a Švédska; poštovní známka (angl.); starořímský peníz; Ludolfovo číslo. E. – Zvířetnice; druhý díl tajenky; egyptská řeka. F. – Lahodný nápoj; Leoš; noční dravec; hudební těleso (zkr.); knedlíček. G. – Ozn. vozidel mezinárodní přepravy; autor Máje; na toto místo; letadla; autor textu písně „Kde domov můj“. H. – Chem. zn. hliníku; třetí díl tajenky; anglický zápor. I. – Jednostopé vozidlo; sloučenina vanadu; náš reprezentant v házené.

SVISLE: 1. – Pleso; ukazovací zájmeno. 2. – Severští paroháči; olomoucký mlékárenský závod. 3. – Ozn. systému mobilních telefonů; předloha; starší zn. cigaret. 4. – A tak dále; proud; italsky „můj“. 5. – Cizí předpona znamenající uvnitř; nadával. 6. – Bál; ruský spisovatel. 7. – Neznámá v matematice (fon.); mezinárodní označení vozidel Slovinska; judský král. 8. – SPZ okresu Třebíč; obec u Domažlic; ozn. našeho západního souseda. 9. – Hašteřivý Eduard. 10. – Západočeské město; zaměření; včelí produkt. 11. – Radiolokační stanice (voj. zkr.); místo konání Matějské pouti v Praze (dřív. zkr.); spojka souřadící. 12. – Velká váha; vězení. 13. – Předtucha (lat.); lovecký pes se štihlým tělem. 14. – Horský skřítek; trigonometrická funkce; latinský pozdrav. 15. – Technicko-organizační jednotka telefonní sítě; ohrada; severoevropan (slov.). 16. – Koně; Abrahámov synovec.

Pomůcka: aes; endo; GSM; mio; MT; omen; Otov; RLS, SHMP.

Tajenka z minulého čísla:

Cukr bez dobré vůle v plyně se obrací.

Společenská rubrika

Sbor Brno I.

V březnu oslaví své narozeniny:

3.3.	JUŘÍKOVÁ Vlasta z Brna - Pisárek	89
4.3.	NOVÁKOVÁ Magdalena z Brna - Veveří	83
5.3.	ZAPLETALOVÁ Marie z Brna - Stráň	92
8.3.	SLÁDKOVÁ Milada z Brna - města	80
9.3.	SCHIMERLOVÁ Milada z Brna - města	70
9.3.	VESELÝ Josef z Brna - Bohunic	86
10.3.	HANUŠ Eduard z Brna - Jundrova	86
15.3.	EISNEROVÁ Jaroslava z Brna - Veveří	84
17.3.	BAŠEOVÁ Hana z Brna - města	20
25.3.	GIECOVÁ Gerda z Brna - města	80
26.3.	SLOVÁK Vladimír z Brna - Heršpic	82
28.3.	LERCHOVÁ Věra z Újezda u Brna	80
31.3.	NAGY Mirko z Brna - města	83

V lednu jsme se rozloučili:

2.1.	Jitka Ježková z Brna ve věku 97 let
22. 1.	Věra Jandíková z Brna - Liskovce ve věku 92 let

Sbor Brno II.

V březnu oslaví své narozeniny:

1.3.	Anna ZELENKOVÁ z Brna	83 let
3.3.	Štěpánka OLIVOVÁ z Brna	90 let
3.3.	Lydie ŽEMANOVÁ z Brna - Bystrce	79 let
4.3.	František SYNEK z Brna - Král. Pole	89 let
7.3.	Marie VÍTKOVÁ z Tišnova	82 let
9.3.	Květoslava DUFKOVÁ z Brna - Král. Pole	82 let
9.3.	Vladimír POPOVIČ z Brna	70 let
12.3.	Marianna ŠTASTNÁ z Brna	94 let
17.3.	Josef DUFEK z Brna - Řečkovice	88 let
17.3.	Edita SVOBODOVÁ z Brna	76 let
20.3.	Josefa VAŇKOVÁ z Brna	79 let
21.3.	Libuše MARKOVÁ z Brna - Lesné	82 let
23.3.	Adéla BUCHTOVÁ z Brna	78 let
24.3.	Zora SOMOROVÁ z Brna	79 let
31.3.	Jarmila ZAHRADNÍKOVÁ z Brna - Řečkovice	80 let

Všem jubilantům vyprošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let.

Zaujalo mne...

Farář Svatopluk Karásek přednedávnm na otázku novinářů, jak se slučuje jeho působení v uměleckém undergroundu s církevním úřadem odpověděl, že on v evangelické církvi žádnou velkou instituci nevidí. Mohli bychom si jen přát, aby tomu tak bylo. Jenže, je církev skutečně spíše pospolitostí věřících než institucí? Existuje dnes ještě křesťanské společenství mimo církev?

Spíše je tomu tak, že církev se uzavírá do sebe. Hodně se mluví o ekumenismu, smíření a vzájemném pochopení jednotlivých církví navzájem - daleko více by však bylo zapotřebí pochopení (a možná i usmíření) církve a těch, kdo stojí mimo ni. Bratr farář Karásek se mylí: církev, která se "scvrkla" na své sbory, se stala institucí. Byť značně liberální a decentralizovanou. Už před téměř sto lety jeden z českých účastníků mezinárodní konference presbyteriálních církví konané v Praze poznamenal (tehdy mluvil o církvi helvetského vyznání), že jsme v praxi spíše kongregacionalisté než presbyteriáni - tento postřeh je aktuální i dnes. Rozsáhlá samospráva sborů, značná volnost, dokonce i v teologických otázkách, to vše připadá evangelíkovi jako klad, na lidi "z venku" to ale může působit nedůvěryhodně. Zvlášť, když chybí výrazné vedení, které by církev reprezentovalo před veřejností.

Veřejnost totiž od evangelické církve málokdy slyší nějaké důležité stanovisko k aktuálním otázkám. Podívejte se do některého církevního časopisu z konce minulého století: mezi často zmiňovanými tématy najdete nezaměstnanost, alkoholismus, problémy ve výchově. Jistě, záležitosti méně úsměvné než ty, o kterých si můžeme zpravidla přečíst třeba v tomto časopise. Běžné starosti a problémy lidí dnes jiné nejsou, změnila se tedy církev? Nepochybně je uzavřenější (podobná téměř rodině), možná si i méně věří - není například ekumenismus vlastně projevem pochybností, že možná nemáme pravdu? Dřívější církev o sobě tolik nepochybovala, byla hrdá na svou odlišnost, a přestože byla ve stejném postavení menšiny jako dnes, snad tím více dokázala porozumět těm, kdo byli také vyčlenění ze společnosti, a podávat jim pomocnou ruku. Dnes se propast mezi křesťany a "těmi ostatními" prohlubuje.

Jiří Nantl

Změny v kanceláři sboru Brno I

Po šesti letech dochází ve sborové kanceláři ke změně.

Od 1. března odchází naše sborová sestra Dagmar Vtípilová. Většina z vás ji zná jako vřídnu, dobře informovanou paní, která přijímala vaše sborové příspěvky a dary, zodpovídala dotazy a vůbec zajišťovala pro členy sboru veškerý servis. O její práci jako účetní se, myslím, tolik neví. Když jsou všechny termíny dodrženy, všechny daně včas zaplacené atd., nebereme to ani na vědomí. Jen několik málo lidí má vůbec představu o částkách, které rukama sestry Vtípilové procházely, o složitostech operací s účetnictvím spojených a o čase, který tomu věnovala.

Ještě méně viditelná je činnost sestry Libuše Procházkové, která rovněž odchází. Když se řekne: ve sborové kanceláři byla třikrát týdně (a v případech nutnosti denně), vystavovala faktury a obstarávala veškerý styk s bankou, kývneme hlavou a je to. Musím přiznat, že sama až teď registruji ty spousty drobných pochůzek a vyřizování, které sestra Procházková vykonávala a které jsou nezbytné pro hladký chod kanceláře a sborových akcí vůbec. (Registruji je v podstatě proto, že bude potřeba věci nově zorganizovat.)

Dášo a Libo, děkuji vám za to, co jste pro sbor dělaly, i za přátelství, které jste mně osobně věnovaly.

Olga Tydlitátová

P.S. Do sborové kanceláře nastoupí od března bratr Jan Weigl a sborové účetnictví povede sestra Ludmila Grombříčková.

Sedmikrásek - průvodce dětskou hrou

Milé maminky, milí tatínkové, vy všichni, kteří si rádi hrajete s nejmenšími.

Přinášíme vám několik příběhů, které obsahují náměty pro setkání dětí a rodičů s kamarádem Sedmikráskem. Sedmikrásek je sice pouhá vařečka s malovaným obličejem a kapesníkem coby šaty, ale ve skutečnosti je to velký kamarád.

Podle příběhů můžete, vy rodičové a ostatní, připravit dětem krásný večer podle vaší fantazie doplněný spoustou věcí (maňásci, plastelína, tabule...).

Ještě několik zásad – Sedmikrásek nešetří chválou a pohlažením, oceňuje s úžasem každou maličkost, jak u dětí, tak u hrdinů příběhu.

Přeji radostnou práci.

Děkujeme

- Sedmikrásek se pozdraví se všemi dětmi.
- Sedmikrásek uvidí na louce trávu i stromy a když si je prohlédne blíže, zjistí, že mají smutně sklopené listy a větve.
- Chvilku přemýšlí, proč jsou rostliny smutné, a pak se jich začne vyptávat (zda jim utekli kamarádi, zda je něco bolí, zda je koušou mouchy...). Může se i děti zeptat, ale nic to není platné, nikdo neví. Všechny rostliny jen mlčky kývají: "Ne, ne, ne..." (názorně).
- Až poradí sluníčko: "Mají žízeň" A když se poté na to zeptá Sedmikrásek květin, všechny smutně kývají: "Ano, ano, ano..." (názorně).
- "Sluníčko, sluníčko," volá Sedmikrásek, "zavoláme vítr, vítr mraky přifouká, mraky dají vodu, květiny se napijí a zase budou veselé..."
- Rostliny na to kývají: "Ano, ano, ano," tentokrát s očekáváním, jak to dopadne.
- Vše opravdu proběhne tak, jak Sedmikrásek říkal, rostliny jsou šťastné a kývají na pozdrav všem dobrodincům: "Ano, ano, ano..."
- Zkuste si s dětmi zazpívat píseň Diky, kterou najdete ve zpěvníku Svítá, nebo BTS.
- Sedmikrásek vysvětlí dětem, že stromy a květiny děkují tak, že kývají (schválně si toho venku všimněte).
- Prktické vyzkoušení: Sedmikrásek rozdá dětem obrázky a chce aby mu za něj každý poděkoval tak, jak se to naučil.
- Naučili jsme se tedy děkovat a teď budeme vzpomínat, komu všemu a za co děkujeme. Přijďme na to, že děkovat máme Bohu, který nás má rád.
- Na závěr vybídne sedmikrásek děti, aby nezapomněli děkovat, a rodiče, aby dětem dávali k poděkování a prosbě příležitost.

Z knihy Sedmikrásek

Lidové hádanky

Jede, jede panáček,
má žlutý zobáček,
kde vodička hrčí,
tam zobáček strčí.

Běží čtyři bratři bez nohou,
jeden druhého dohnat nemohou.

Biblické otázky

1. Které osoby dvakrát zemřely?
2. Který prorok musel svůj chléb péci na kravském trusu?
3. Pěkné šaty mohou vzbudit závist. Kde o tom čteme?
4. Kterému prorokovi bylo zakázáno oženit se?
5. Kterému prorokovi bylo rozkázáno vzít si ženu?

*Pro čtenáře Setkávání
nabídl bratr Alois Běhal.*

Hlavalamy

A je tu opět několik mozkozávitových
čističů:

1. Láhev a zátka stojí korunu deset haléřů. Láhev je o korunu dražší než zátka. Kolik stojí zátka?
2. Co je správně: Sedm a pět je třináct nebo sedm a pět jsou třináct?
3. Pán a paní Sedláčkovi mají 6 dcer a každá z nich má bratra. Kolik je lidí v této rodině?
4. Dva otcové a dva synové zastřelili každý jednu kachnu. Celkem zastřelili tři kachny - jak je to možné?
5. Víme že dvanáct tříkorunových známek je do tuctu, ale kolik známek je v tuctu čtyřkorunových?

Správné odpovědi

Lidové hádanky:

Kačer
Kola u vozu

Biblické otázky:

1. I. Kr 17,22; II. Kr 4,35; 13,21; Luk. 7,11-15; Luk. 8,54; Jan 11; Sk 9,40; Sk 20,9-12
2. Ezech. 4,15

3. I. Mojž. 37,3-23
4. Jerem. 16,2
5. Ozeáš 1,2

Mozkozávitové čističe:

1. pět haléřů
2. nic z toho, je to dvanáct
3. devět
4. děd, otec, syn
5. dvanáct

Brno I.

Staršovstvo na své únorové schůzi doporučilo rozlišovat "rodinné neděle", kdy je společný oběd na faře, případně i odpolední přednáška, od "bohoslužeb s dětmi", kdy děti neodcházejí do Nedělní školy a kázání i písně jsou více přizpůsobené jejich chápání. Upřesnilo plán bohoslužeb na nejbližší období (2. dubna bude při bohoslužbách připomenuto 10. výročí založení evangelického skautu, 9. dubna bude v ČK kázat biskup ČSCH Petr Šandera, 4. 6. pojedí pěvecký sbor mládeže do Bratislavy a 24. 9. Cantate Domino do Krabčic. Hovořilo se o programu na setkáních střední generace a nejvhodnější době začátku těchto setkání (19.30). Po připomínkách byl schválen text výroční zprávy, kterou připravil bratr farář, a uvažovalo se o nejvhodnějším (a nejlevnějším) způsobu její distribuce všem členům sboru. Staršovstvo vyslechlo informaci o přípravě setkání s brněnskými Němci (18. 6.) a záměru pozvat na toto setkání pana primátora. Liturgická komise informovala o tom, že vybrala písně, které se budeme učit v prvním pololetí tohoto roku a o přípravě programu bohoslužeb na Velikonoce. Bratr Bureš informoval o přípravě setkání staršovstva s mládeží (18. 2.) Byla odsouhlasena sbírka na české sbory v zahraničí (27. 2.) a některá drobná vydání.

Bratr farář předložil podrobný přehled příjmů a výdajů našeho sboru za rok 1999, k němuž se starší vyjádří na příští schůzi. Byla rozšířena nájemní smlouva s Evangelickou akademií a nájemní smlouva s Filipem Žilkou, který vykonává v Diakonii civilní službu. Bylo odsouhlaseno instalace dalších 12 panelů do předních lavic v kostele s tím, že budou vypínána stávající tělesa v lavicích zadních (náklady budou asi 70 tisíc Kč). Bratr farář informoval o výhledu na obsazení uvolněných pracovních míst ve sborové kanceláři. Jedna rodina ohlásila výstup z církve. Staršovstvo doporučilo vyhovět žádosti o křest bratra, který v naší republice žádá o statut uprchlíka a pravidelně se účastní našich shromáždění.

jg

Zájezd do Bratislavy

O víkendu 3. - 4. června navštíví pěvecký sbor mládeže pod vedením br. Martina Grombifika spolu s bratrem Gruberem náš partnerský sbor evang. luterské církve v Bratislavě - Petržalce.

Kdo by se chtěl připojit, může se přihlásit ve farní kanceláři nebo bratru faráři. Podle počtu přihlášených pojedeme buď auty nebo autobusem.

jg

Brno II.

Staršovstvo v únoru jednalo provázeno vydatným společným úsilím vzdorovat následkům chřipkových onemocnění a nachlazení členů. Připravilo jednání sborového shromáždění, které bude jako obvykle probíhat ve dvou částech. Neobvyklé bude, že 1. část jednání v neděli 27. února tentokrát nemá být věnována hospodářským věcem, nýbrž záležitostem bohoslužebným, katechetickým a správním. Přijalo informaci o připravovaných úpravách blažkovského střediska. Tam bylo rozhodnuto o budování kanalizace s čističkou odpadních vod. Veliká investice a rozsáhlé práce mají začít v tomto roce.

Staršovstvo dále připravilo rozvrh služeb Božích v Blahoslavově domě a kazatelských stanicích na začátku postního období, které letos připadá na polovinu měsíce března. Rozsáhlou a podstatnou část jednání věnovalo rozhovoru a rozhodnutím ve věci obsazení druhého kazatelského místa ve sboru. Do kalendáře plánovaných akcí převzalo rovněž konání seniorátní presbyterní konference 18. března t.r., neboť místem jejího konání je (tentokrát opět – jak také jinak?) Blahoslavův dům. Na hosty seniorátní presbyterní konference se v Blahoslavově domě samozřejmě těšíme!

jv

Brno I

Brno II

Pondělí

18.30 - staršovstvo 13. 3.

18.30 - staršovstvo 13. 3.

19.00 - sborové vzdělávání 27. 3.

Úterý

15.30 - příprava dospělých ke křtu

15.00 - příprava konfirmandů I

17.00 - dětský klub (pro předškolní a 1. třídu)

18.00 - biblická hodina v Králově Poli

17.00 - biblická hodina (od 2. do 7. třídy)

19.30 - třicátníci (7. a 21. 3.)

18.00 - dorost - setkání mladší mládeže

Středa

13.00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská

13.00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská

15.00 - kavárnička (pro dříve narozené)

18.00 - biblická hodina v Blahoslavově domě

16.30 - konfirmační cvičení

19.15 - mládež

18.30 - rozhovor nad Bibli - setkání dospělých

19.00 - sdružení mládeže

Čtvrtek

16.00 - konfirmační cvičení

15.00 - vyučování dětí I

17.00 - biblická hodina pro dospělé

16.00 - vyučování dětí II

18.00 - pastorační rozhovory (po domluvě)

16.15 - příprava konfirmandů II

19.30 - střední generace (9. 3. a 30. 3.)

Pátek

15.00 - náboženství - Rychmanov

10.00 - služby Boží v DD Kociánka

18.30 - zkouška pěveckého sboru

(11. a 25. 3.)

19.00 - setkání mládeže

Neděle

9.40 - modlitební chvil

9.00 - nedělní škola pro děti

10.00 - nedělní škola pro děti

10.00 - setkání v Blah. domě při kávě a čaji

11.00 - setkání na faře při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Internet: www.berolina.cz/ccebrno/setkavani.htm **Odpovědní redaktori:** J. Gruber, J. Vítek. **Na číslu spolupracovali:** Marek Baláš, Miloslav Cahlik, Iva Malíková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, Ctirad Novák, Jiří Nantl, Pavel Nagy, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 × ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč, pro předplatitele 10 Kč.** Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6. 602 00 Brno, tel.: 05/42211453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.berolina.cz/ccebrno>. Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69, email: evsboii@iol.cz. Datum uzávěrky příštího čísla: 7. 3. 2000